

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

2. Quot annis vulgarem æram Christi præcesserit creatio mundi. ibid.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

Ecclesiæ, quo fit, vt sub Veris initium, nempe Dominica Septuagesimæ Lectio-
nes horarum Canonicarum ab initio Libri Geneseos auspicietur Ecclesiæ. Fir-
micus nisi quis eum violentè interpretetur ab ijs dissentit, qui mundi creatio-
nem ad initium libræ referunt, non minus quàm à nobis, qui mundum Vere
creatum arbitramur. Sic eius authoritas hac in re non magnopere curanda est.

*Æstate nō
est mūdus
conditus.*

23. Tertia opinio vt paucissimorum est; ira argumento debilissimo niti-
tur. Oliua suua virorem alijs etiam anni temporibus conseruat. Nec quicquā
mouere debet. Egyptiorum authoritas sine ratione adducta: quod enim in re-
bus controuersis gratis asseritur, gratis pariter negari potest. Nec est ratio, cum
omnes planetæ in 4. punctis Cardinalibus potius, quàm alio inter se aspectu
creari debuerint, & quo iure, vt cætera fileam, eum situm primæ astrorum mo-
litioni congruere vult Keplerus, eodem alius negauerit, & fortè meliori, nimi-
rum si plurium antiquitate, doctrina sanctitate præstantium suffragijs nitatur.

QVÆSTIO II.

*Quot annis Mundi creatio aram Christi vulgarem
præcesserit.*

*Varia hæc
de re senti-
tia unde
oriuntur.*

3. **H**Ac de controuersia fere dici potest: quot capita, tot sensus. Adeo diuersæ
sunt hinc Chronologorum, sacre Scripturæ interpretum, & aliorum con-
iecturæ. Creant hoc dissidium antiquorum monumentorū obscuritas, salebræ,
quæ varijs temporum interuallis occurrunt, textus Græci ab Hebræo discre-
pantia. Obscuritas ex eo nascitur, quòd cum certa annorum summa ponitur,
non constet, vtrum illi anni currentes, an absoluti, aut aliquot mensibus redun-
dantes accipiendi sint, putà illi 130. anni, qui Adamo ante Natiuitatem Sethi
attribuuntur & illi 105, quos Sethus vixit antequam Enos nasceretur, si expleti
accipiantur, conficiunt 235. si labentes erunt circiter 234. si denique redundan-
tes, fortè 236. Cum igitur decem eiusmodi numeri cap. 5. Geneseos, & totidem
cap. vñdecimo ponantur, valde perplexa redditur Chronologia. Idem est, de
annis Abrahamæ, Isaac, Iacob ante filiorum procreationem, idem de annis Iudi-
cum, de annis Regum Iuda & Israël, aliisque eiusmodi passim occurrentibus.

*De Cainā
ad inore.*

2. Nec minorem obijciunt difficultatem salebræ de annis, quos plerique
tribuunt Cainan iuniori: alii prorsus expungunt. Quidam Abrahamum na-
tum volunt anno septuagesimo parentis sui, alij centesimo tricesimo. Vnde
valde incertum remanet interuallum annorum, qui à diluuiio ad Abrahamæ nata-
lem intercipiuntur. Si enim Cainan omiseris & Abrahamum septuagesimo
Thars

IN GENES. CAP. I. 79

Thare anno natum dixeris: a diluio ad Abrahamum annos 292. numerabis.

70. In-
pretib.

supp-
is.

supp-

supp-

...
-----	-----	-----	-----	-----

100			10		14		62
99	1		11		15		63
98	2		12		16		64
97	3		13		17		65
96	4		14		18		66
95	5		15		19		67
94	6		16		20		68
93	7		17		21		69
92	8		18		22		70
91	9		19		23		71
90	10		20		24		72
89	11		21		25		73
88	12		22		26		74
87	13		23		27		75
86	14		24		28		76
85	15		25		29		77
84	16		26		30		78
83	17		27		31		79
82	18		28		32		80
81	19		29		33		81
80	20		30		34		82
79	21		31		35		83
78	22		32		36		84
77	23		33		37		85
76	24		34		38		86
75	25		35		39		87
74	26		36		40		88
73	27		37		41		89
72	28		38		42		90
71	29		39		43		91
70	30		40		44		92
69	31		41		45		93
68	32		42		46		94
67	33		43		47		95
66	34		44		48		96
65	35		45		49		97
64	36		46		50		98
63	37		47		51		99
62	38		48		52		100
61	39		49		53		
60	40		50		54	1	
59	41		51		55	2	
58	42		52		56	3	
57	43		53		57	4	
56	44		54		58	5	
55	45		55		59	6	
54	46		56		60	7	
53	47		57		61	8	
52	48		58		62	9	
51	49		59		63	10	
50	50		60		64	11	
49	51		61		65	12	
48	52		62		66	13	
47	53		63		67	14	
46	54		64		68	15	
45	55		65		69	16	
44	56		66		70	17	
43	57		67		71	18	
42	58		68		72	19	
41	59		69		73	20	
40	60		70		74	21	
39	61		71		75	22	
38	62		72		76	23	
37	63		73		77	24	
36	64		74		78	25	
35	65		75		79	26	
34	66		76		80	27	
33	67		77		81	28	
32	68		78		82	29	
31	69		79		83	30	
30	70		80		84	31	
29	71		81		85	32	
28	72		82		86	33	
27	73		83		87	34	
26	74		84		88	35	
25	75		85		89	36	
24	76		86		90	37	
23	77		87		91	38	
22	78		88		92	39	
21	79		89		93	40	
20	80		90		94	41	
19	81		91		95	42	
18	82		92		96	43	
17	83		93		97	44	
16	84		94		98	45	
15	85		95		99	46	
14	86		96		100	47	
13	87		97	1		48	
12	88		98	2		49	
11	89		99	3		50	
10	90		100	4		51	
9	91	1		5		52	
8	92	2		6		53	
7	93	3		7		54	
6	94	4		8		55	
5	95	5		9		56	
4	96	6		10		57	
3	97	7		11		58	
2	98	8		12		59	
1	99	9		13		60	
	100					61	
<i>Ante Christi</i>	<i>Ara Christi</i>	<i>Ara mundi Graeca</i>	<i>Periodus Juliana.</i>	<i>Ara mundi Iudaica</i>			

QVÆSTIO CHRONOLOG. I.

Ecclesiæ. quo fit. ut sub Veris initium. nempe Dominica Septuagesimæ Lectio

Æstate
est mīa
conditu

Varia
de res
tia vna
ariant

De C
ad ino

Tharæ anno natum dixeris: à diluio ad Abrahamum annos 292. numerabis. Si annos 30. Cainan dederis & Tharæ 130. nascente Abrahamo: conficies 392. Si anni 30. Cainan & Tharæ 70. tribuatur: exurgēt 322. Si denique nō fuit Cainan, & ortus Abrahæ in annū 130. Tharæ delatus est: colligentur à diluio ad Abrahami natalem anni 352. Cum igitur quisque sequatur, quod sibi probabilius videtur, auctores qui vno in puncto conueniunt, alibi dissidere solent, quæ dissensio aliquoties repetita, magnam in fine diuersitatem parit. Sic non facile apparet, vnde sumendum sit annorum initium, qui singulis Iudicibus, post obitum Moysis inscribuntur, eo quod certum non sit, vtrum seruitates quæ inscribuntur distinctis annis contigerint. Sunt enim qui ista interregna vel omnia vel pleraque ab annis Iudicium distinguat: sunt qui omnia coniungant, adeo, vt non pauciores, quam 15. sententiæ reperiantur, de annis, qui ab Exodo, ad templum Salomonis decurrerunt. Celebris est etiam disputatio, de annis, quibus hoc templum stetit, de exordio & fine 70. annorum seruitutis Babylonicæ, vt quis locis patebit.

3. Adhæc 70. Interpretes multo plures annos tribuunt Patriarchis ante filiorum, quos facer textus nominat, generationem, quam fons Hebræus & Latina editio. Mirum igitur non est, si inter tot difficultates deprehensi boni auctores, qua cuique commodissimum videtur, euadere conentur, ac per diuersas temporum ambages sæpius vagati, spatijs annorum inæqualibus ad Christi tandem incunabula pertingant, vt singulis maximè cauendum sit, ne sua ratio-
cinia pro certissimis vendiderit, aliena temerè exagitet.

De 70. In-
terpretib.

4. Vincentius Belouacensis specul. hist. lib. 6. cap. 88. ait Christum natum ab initio regni Dauid anno 1005. ab Exodo 1501. à promissione facta Abrahæ 1931. à Natiuitate ipsius Abrahæ 2006. à diluio 2298. ab initio Mundi 3953. Monet autem se hunc annorum numerum ex Hebræo textu accipere, ab Adam ad Abraham: ab Abrahamo autem ad Christum ex S. Hieronymo & Eusebio, ita vt ab Exodo ad templum Salomonis retineat numerum in sacris Biblijs notatum, annorum scilicet 489. Quod ante tradiderat, agens de temporibus Iudicium, lib. 2. cap. 56.

1. Supple-
tatio.

5. Cardinalis Bellarminus inscribit diluuium anno Mundi 1656. Abrahæ Natalem 1978. Ducatum Moysis 2483. Initium regni Salomonis 2959. Euer-
sionem Ierosolymorum 3377. Solutam captiuitatem 3447. Natalem Christi 3984.

2. Supple-
tatio.

6. Augustinus Tornielus totum tempus, quod ante Christi Passionem ef-
fluxit, in sex ætates distribuit. Prima ab Adamo ad finem diluuij dat annos 1656. Secunda à finito diluio ad promissionem Abrahæ factam 456. Tertia à promif-
sione ad Exodum 431. Quarta ab Exodo ad templi ædificationem 479. Quinta à
B Templo

3. Supple-
tatio.

Templo fundato ad eiusdem casum 424. Sexta ab euerſis Ierofolymis ad Chriſti Paſſionem 638. Ex quibus colliguntur ab Adamo formato ad Chriſtum paſſum anni 4084. inde ſi demas 33. integros, quos Chriſto patienti aſſignat Tor- niellus, remanebunt anni ab Orbe condito ad annum Chriſti nati 4051. Cum autem hic author communem æram Chriſti biennio præueniat, erunt tandem ab Adamo ad viſitaram Chriſti Epocham anni 403. Datos igitur annos à Na- tali mundi iuxta Tornielli computationem, ſi à 4054. ſubtraxeris, remanebunt anni ante vulgarem æram Chriſti, v.g. ſi annus mundi 16. 6. à prædicta ſumma ſubtrahatur, relinquetur annus ante Chriſti Epocham 2398. quo Torniellus ca- taclifmum deſcribit.

4. *Supput.* 7. Henricus Samerius à creatione mundi ad finitum diluuium colligit an- nos 1656. hinc ad Abrahamum 322. hinc ad promiſſionem Abrahæ 75. hinc ad deſcenſum in Ægyptum 215. Hinc ad Exodum 215. Hinc ad templum Salomo- nis 479. Hinc ad euerſionem templi 427. Chriſtum autem biennio ante æram Dionyſianam natum diſcretè aſſerit, & annum primum æræ iſtius anno Mundi 4054. coniungit.

5. *Supput.* 8. Cornelius Cornelij in Synopſi Pentateuchæ præfixa, ab Orbe condito ad diluuium numerat annos 1656. à diluuiio ad Abrahamum 292. hinc ad Exo- dum 505. ab egreſſu Iſraëlitarum ex Ægypto ad fundatum templum Salomo- nis 479. à templo fundato ad eiusdem & ciuitatis ſanctæ excidium 426. ab hac calamitate ad libertatem ſub Cyro 60. hinc ad annum primum Chriſti 532. Æ- ra autem Chriſtiana poſt biennium inchoatur, nempe anno 46. Iuliano. Iuxta huius authoris calculos mundus conditus fuerit annis ante communem Epo- cham Chriſtianorum 3953. Diluuium 2296. Natiuitas Abrahæ 2004. Exodus 1499. fundatum Templum 1018. euerſa Ierofolyma 594. Laxata captiuitas 534. natus Chriſtus biennio ante modernam æram.

6. *Supput.* 9. Iacobus Saliarius ceuſer mundum conditum anno ante Chriſti æram 4053. Diluuium anno ante eandem æram 2398. Mundi 1656. ortum Abrahæ in- ſcribit anno ante præſatam æram 2015. Mundi 2039. Exodum 1510. Mundi 2544. Fundatum Templum 1031. Mundi 3023. Excidium Ierofolymitanum 607. Mundi 3447. Laxatam captiuitatem 537. Mundi 3517. Æram Chriſtianam in- choat anno 2. nati Chriſti, Mundi 4054. Ergo ſicuti ex ſententia Tornielli, ita & Saliari ſi anni ab Orbe condito tollantur de 4054. relinquetur annus ante communem æram Chriſti: ſimiliter ſi anni ante Chriſtum auferantur à 4054. remanebunt anni Mundi ex Tornielli & Saliari ſupputatione. Ex ea ſi annus ante æram Chriſti 2398. ſubtrahatur ex 4054. remanebit annus Mundi 1656. quo ipſi diluuium notant.

7. *Supput.* 10. P. Dionyſius Peraius lib. 9. de Doctrina temporum cap. 6. credit ab Orbe

Orbe creato ad æram Dionysianam fluxisse annos 3983. æternos circiter menses. Mundum enim conditum putat, anno Periodi Iulianæ 730. die 26. Octobris, Cyclo Solis 2. Lunæ 9. Addit plenilunium futurum fuisse 27. eiusdem mensis hora 8. minut. 47. circiter si tunc Luna creata fuisset, æquinoctium autem verum Ierololymis 23. Octobris, hora 23. min. 52. Constat autem æram Christi vulgarem inire simul cum anno Periodi Iul. 4714. Calendis Ianuarijs. Pro sua sententia adducit Carolum Botuillum, qui à mundi conditu ad Christum numerabat annos 3984. apud Munsterum in Computo Hebræorum pag. 7. Intertualla porò sic distribuit Petauus.

Ab Orbis initio ad diluuium anni 1656.

A diluuiò ad Abrahami ortum 292.

Hinc ad Israëlitarum migrationem 505.

Fiunt ab Orbe condito ad Exodum 2453.

Deinceps ab Exodo ad Salomonici templi fabricationem anni 520. vbi fatetur se à communi sententia discedere.

A conditu Templi ad laxaram Babylonicam seruitutem anni 474.

Hinc ad Christum 536. Sic fiunt ab Orbe condito ad Christi natalem anni completi 3983. cum mensibus tribus, ita vt Natalis Domini incurrat in 3984. si annorum caput ab autumno repetatur. Ita Petauus, qui clarè docet, hæc intelligenda de Natali Christi vulgari.

11. S. Iulianus Episcopus Toletanus in libris contra Iudæos, censet in primis sequendam esse 70. Seniorum translationem, & Christum natum anno 41. Augusti, ad quem ab Adamo colligit annos 5325. hinc ad æram 724. numerat annos 686. vniuersim ab origine mundi vsque ad prædictam æram 6611. Vnde patet hunc authorem annos Christi vulgares ritè cum æra Hispanica componere: quanam autem ratione annus 41. Augusti cum initio æræ Christianæ congruere possit, non video. 8. Supput.

12. Nicephorus Constantinopolitanus, qui obiit circa annum Domini 827. *Fiunt*, inquit, vniuersi ab Adamo, ad Domini Nostri IESV Christi in carne administrationem exquisitissima ratione anni 5500. Quæ supputatio non nisi 9. annis ab æra mundi Constantinopolitana distat: ad quam propius accedit Nicephorus Calist. qui libro 1. Eccl. histor. cap. 10. & vltimo, Christum natum putat ad annum Mundi 5505. Africanus, Hippolytus, Antiocheni, Æthiopes Maronitæ rotundum numerum 5500. annorum Christi Natiuitati præponunt, vt latè Capellus explicat, additque à Cedreno huic summæ septennium detrahi, à Maximo Monacho nouennium. 9. Supput.

13. Fasti Siculi anno mundi 2262. diluuium ponunt: hinc ad exitum de Ægypto numerant annos 1575. hinc ad primam Templi fabricationem 614. hinc 10. Supp.

ad Cyrum Persarum Regem 480. hinc ad Alexandrum Magnum 248. hinc ad annum xv. Tiberij 356. Ab orbe ergo condito ad xv. Tiberij colligunt annos 5537. siue ut habetur ad marginem 5536. Vbi aduerte *primò*, ex collectione annorum recensitorum non exurgere nisi 5535. *Secundò* ex horum fastorum supputatione Christum fuisse 30. annorum illo anno xv. Tiberij, ac proinde Natiuitas Domini, esset orbe condito posterior annis 5505. *Tertiò*, authorem huius libri, sibi non constare: quia ad annum 2. Salomonis, annos ab Exodo ad Templi fabricam 630. enumerat. Omitto ab initio regni Cyri, vsque ad mortem Alexandri Magni, non esse nisi 236. annos: aram vero regni Græcorum inire, anno ab Enchronismo Cyri Regis 248. annis 12. iam ab excessu Alexandri Magni elapsis.

31. Supp.

14. Iulius Hilariion mundi creationem refert ad 8. Calendas Aprilis annis ante Passionem Domini 5530. Ado vult mundum conditum in vere, ita ut quarta dies incidere in 12. Calend. Aprilis anno ante Christum circiter 4270. Gregorius Turonensis numerat ab Adamo ad diluuium annos 2242. hinc ad Exodum 1404. hinc ad Passionem Christi 1538. summam 5184.

32. Supp.

15. Beda ab initio mundi ad Christum signat annos 5199. Hanc summam ex eo confici ait Vincentius illo. cap. 88. quod ab exitu de Ægypto, vsque ad ædificationem Templi, aliqui computant annos 600. & regno Aman Regis Iuda dent annos 12.

33. Supp.

16. Eusebius ab Adamo ad diluuium supputat annos 2242. à diluuiò ad Abrahamum 942. ab Abrahamo ad Dauid 941. à Dauide ad transmigrationem 485. hinc ad Christum 588. Ergo ab Adamo ad Christum 5199. quam sententiam Beda amplexus est. Naucleus etiam huc quadam tenus inclinat, dum ab exordio mundi ad Christi Natalem annos numerat iuxta textum Hebræorum 3962. iuxta septuaginta 5199. aut 5201. ut aliqui volunt, inquit. Eundem annorum 5199. numerum ab Adamo ad Christum retinet Martyrologium Romanum, de quo plura infra Exodi 12. q. quando contigerit Exodum, §. 5.

34. Supp.

17. Lucas Goaricus ad Alfonsoas tabulas ab Adamo ad diluuium annos interponit 3882. dies 267. à diluuiò ad Saluatorem 3101. dies 319. Vniuerso à primo rerum conditu ad Christum 6984. dies 221. Quæ sententia est Alfonso & Regiomontani, ut notat in sua Chronologia Mathematici Viennensis: quibus Origenes visus est mundi creationem Christo nascenti præponere annis 4758. Capellus verò asserit Origenem in cap. 24. Matthei tract. 29. sibi persuasisse, ab Orbe condito ad natum Christum fuisse sexcentas nonaginta annorum hebdomadas, hoc est, annos 4830. Hinc ad excidium Templi 10. hebdomadas, id est 70. annos: quod, inquit Capellus, ita assequeris, si ante diluuium sequens Hebræicam veritatem, post diluuium Græcam versionem, quam rationem, quod minus est, secuti sunt Samaritanis.

18. Chris-

18. Christophorus Lauretus ab initio rerum conditarum vsque ad diluuium computat annos 2262. hinc ad natalem Thare 1002. hinc ad ortum Abrahæ 70. hinc ad promissionem 75. hinc ad Exodum 430. ex quibus confluunt anni 3829. quos Lauretus facit 360. dierum, Capellus autem reducit ad annos Iulianos 4783. Deinceps annos solares putat ab Exodo ad Templum inchoatum 480. inde ad eiusdem Templi euerfionem 427. tum ad annum 2. Darij Hystaspis 82. denique ad æram Christi 520. Ad quem computum Capellus hoc Glossema apponit. Ita putat Solem creatum anno 5302. ante Christi æram, cyclo Solis 1. Luna 2. Aprilis 28. feria 1. qua die nouilunium cum æquinoctio concurrisset arbitratur. Sed omnino annis ante Christi æram 5300. æquinoctium verum fiebat potius Maij primo, quam Aprilis 28. Itaque melius dixisset Lauretus Solem creatum Maij primo feria 4. corniculante Luna. Hæc ille, quæ non probet. Quicquid enim sit de æquinoctio, annus 5302. ante æram Christi vendicat sibi cyclo Solis 8. Luna 1. lit. Domin. A. Sic illo anno, 28. Aprilis incidisset in feriam 6. prima Maij in fer. 2. Nouilunium circa 9. Maij. Anno vero ante eandem æram 5300. deberet cyclo Solis 1. Luna 2. sic 28. Aprilis in Dominicam, & Nouilunium saltem ciuile incurtebat.

19. Ioannes Keplerus mundi creationem, signat anno ante vulgarem Christi Epocham 3993. 24. Augusti. Diluuium 2337. Exodum 1535. fundatum templum Salomonis 999. excidium Ierosolymitanum 606. reditum de Babilone: 337. Natalem Christi anno 40. Iuliano, qui est sextus ante vulgarem æram. Passionem vero anno 31. eiusdem æræ. Vnde patet Keplerum à communibus bonorum authorum sententijs desistere: nam in primis à diluuiio ad Exodum non plures annos quam 792. aut 797. computare deberet. Cum enim Cainan iuniorem non agnoscat, & Abrahamum anno 70. Thare natum velit, à diluuiio ad natalem Abrahæ, non plures annos quam 292. colligere potest. Hinc ad Exodum anni 505. aut 505. poni solent: ipse autem circiter 802. interponit. Deinde ab Exodo ad templum Salomonis supputat annos 536. quæ opinio est singularis. Denique ex eius dogmate, Christus ante annum 40. Augusti natus foret & passus anno 36. ætatis suæ, quæ à SS. Patribus minimè admittuntur, ut ipsemet fateatur, dum annum Natiuitatis Domini inquirat. Sic nempe Sectarij procedere solent. Betoldus ab Orbe condito ad diluuium numerat annos 1656. hinc ad discessum Abrahæ ex Carris 427. hinc ad legem 430. hinc ad templum Salomonicum 480. hinc ad transmigracionem Babilonis 408. hinc ad reditum populi in terram Iuda 70. hinc ad Christi Domini Natalem 457. Summa, inquit, horum annorum est sex milia nongentorum viginti octo. Audax est hic calculus, & in ultimo interuallò egregie fallax, ut alibi ostendi. Sed nec penultimum cum communi authorum sensu congruit.

17. *Suppl.*

20. Hieronymus Vecchiectus signat diluuium anno Iuliano 1656. post conditum vniuersum currenre, ortum Abrahamæ 1948, Exodum 2453, annum quartum Salomonis 2933, annum vndecimum Sedeciæ 3362, annum primum Christi, à decima die Nisan Augusto xiiii. & Siluano Coss. 3950, æræ Christi communis initium C. Cæsare & Paulo Coss. 3952. Ex literis vero Dominicali- bus, quas singulis annis disperit mundus conditus esset anno ante æram Dio- nylianam 3952, diluuium accidisset 2297, natiuitas Abrahamæ 2005, Exodus 1500, annus quartus Salomonis 1020, annus vndecimus Sedeciæ 591, natus Chri- stus anno 3, ante æram vulgarem. Atque ita hic author exiguam fidem aut potius nullam suis calculis conciliat, & suam audaciam, ne quid grauius dicam satis prodit cum Saluatorem natum asserit 25, die Martij.

18. *Suppl.*

21. Quarta cura Bucholcerorum ponit diluuium anno mundi 1657, Abra- hæ natalem 1949, exitum Israëlitis de Ægypto 2434, Templum Salomonis 3365, Iudæorum à Babylone in patriam reditum 3435. Addit annum nati Sal- uatoris distare à diluuiio annis 2314, à natali Abrahamæ 2021, ab exitu de Ægypto 1517, à condito Templo 1037, Vrbis desolatione 606, à reditu populi in terram Iuda 536, Christum autem natum putat anno Mundi 3970, Augusto xiiii, & Plautio Coss. & hac ratione æram vsitatam vno anno præuertit.

19. *Suppl.*

22. Sethus Caluissus, Scaligerum magistrum securus, comitante Theo- baldo Meuschio primam diem Orbis conditi putat fuisse 26. Octobris à præce- denti vespere more Iudæici festi computatâ anno ante communem Epocham Christianorum 3950, ita vt vesperi diei 25, Octobris cœperit rerum creatio: in quo ei non assentior, tum alijs de causis, tum habita ratione eorum, quæ me- lioris notæ interpretes docent ad illud Gen. 1. *Factum est vespere & mane dies vnus.* Capellus anno Mundi 50, ait sententiæ Scaligeri multa aduersari, & conuen- nientius fuisse vt æquinoctium conferretur in 4, quam in primam feriam. Deinde illo anno Solem non fuisse 26. Octobris in primo Libræ gradu, sed se- cundum verum motum in quarto. An res ita se habeat, alij ponderent.

20. *Suppl.*

23. Iacobus Capellus ab Adamo ad diluuium computat annos Ægyptia- cos 1652, Iulianos 1651, hinc ad natum Thare 252, hinc ad natalem Abrahamæ 10, tum ad Exodum cum Iudæis ponit annos 500, deinceps ad Templum Salo- monis 480, inde ad eius euersionem 427, hinc ad eiusdem restorationem sub Dario Hystaspis 70, hinc ad æram Seleucidarum 208, Ex quibus concludit ab Orbe condito ad æram Christi effluxisse plus minus quatuor millia annorum. Infra verò accuratori calculo ponit Solem æquinoctio verno creatum, anno ante Christi æram 3959, die 21, Aprilis feria 4, cyclo Solis 15, Lunæ 12, Ada- mum factum 23, Aprilis Arietis tertio gradu, feria 6, ac proinde eum proxima post sui creationem nocte contemplari potuisse Lunam circa $\mu\sigma\sigma\epsilon\upsilon\beta\alpha\tau\iota\omicron\nu$ oriẽ- tem.

tem, Tabellæ meæ illo anno 3999. prædictos Solis & Lunæ cyclos exhibent, & nouilunium ad 4. Aprilis & 4. Maij. Quod verò Capellus ante diluuium non nisi 1652. annos Ægyptiacos, Iulianos 1651. computet, non probat; simili enim licentia quibus aliquot annos tollere de summa, ex generationibus cap. xi. Geneleos recensitis, poterit. Vide notata infra Gen. 5. q. 2. prælestim §. 8. contra Calendaristas.

24. Conradus Pauuell in consilio Chronologico 4022. annos Iulianos ^{22. Supp.} ab Oibe condito ad Christum hac ratione digerit. Ab Adamo ad diluuium 165; hinc ad annum 131. Thare, quo Abraham natum censet 353. Hinc ad promissionem 70. hinc ad Exodū 430. hinc ad Templum 480. hinc ad annum 2; Ezechie exclusiue 314. Hinc ad Epocham Christi 721. Hoc autem vltimum diastema sic probat. A primo, inquit, Ianuario primi anni Eposha Christiana vulgaris vel anni 42. Augusti Imperatoris exclusiue vsque ad annum pugne naualis ad. Altium anni 29. Adicta pugna in annis Regum Ægyptiorum, ex quo Lagide Ægypto potiti sunt, in anteriora numerantur anni 295. (forte 295. scribendum erat) Ante occupationē istius regni post mortem Alexandri interregnum anno 1. A victoria Arbelliana Alexander M. Asia dominatus est annis 2. Ante illam victoriam Arbellianam Persa rerum potiti sunt annis 205. Ante eos Chaldaei & Babylonij Reges, inde ab excidio Ierosolymitano 70. Primus Ianuarij anni 23. Ezechie Regis præcessit excidium Ierosolymitanum annis 114. Summa annorum omnium eadem que supra 721. annorum. Sed hæc non subsistunt; ex prædictis enim interuallis non colliguntur 721. sed 816. Deinde à pugna Arbelana ad excessum Alexandri non nisi biennium computat: quod planè cum historica veritate pugnat. At hæc pugna Ætiaca anno ante Christi Epocham 31. commissa est; cur igitur Pauuel hoc interuallum 29. annis destruit? Denique à morte Alexandri vsq; ad Ætiacum pugnam interfunt anni duntaxat 293. siquidem obiit Alexander anno ante æram 324. anno verò 31. Augustus Antonium & Cleopatram ad Actium vicit.

25. Ioannes Alstedius in fundamentis Chronologiæ §. dato anno Mundi, & Chron. 2. Sect. 1. & Chron. 3. §. Epochæ temporum tradit mundum creatum anno Periodi Iulianæ 765. Rursus Chronolog. 2. §. A Martio ineunt: *Annus mundi*, inquit, *incipiunt iuxta nostram sententiam die 25. Martij cyclo Solis 8. Lunæ 4. litera Dom. E. feria prima.* Idem de die 25. Martij repetit Chron. 3. §. citato, ac denuo Chron. 5. inculcat primum mundi diem fuisse 25. Martij cyclo Solis 8. Lunæ 4. litera Dominicali E. Quæ doctrina ita seipsam destruit, vt nulla ratione defendi posse videatur. Currente enim cyclo Solis 8. & litera Dominicali E, dies 25. Martij incidit in feriam 3. non primam. Deinde fatetur, quod inter omnes constat, anno primo Periodi Iulianæ conuenire cyclum Solis primum: ergo annus eiusdem Periodi 765. quo Alstedius mundum creatum asserit, cyclum

clum Solis 9. sibi vendicat. Deinde vult dato anno mundi adijci 8. vt habeatur cyclus Solis: anno igitur mundi primo adijciat 8. & habeat cyclum Solis 9. cui respondent. lit. Domin. D. C. vt disertè notat in fundamentis Chronologiæ num. 20. Vnde sequitur 25. Martij tunc in feriam 5. incurrisse. Ad hæc initio sue Chronologiæ ante & post Præfationem, tradit annum mundi 5577. concurrere cum anno 1628. æræ Dionysianæ: ergo ad huius æræ annos oportet 3949. apponere, vt exurgat annus mundi, iuxta Alstedij sententiam. Siquidem ad annum Dom. 1628. adijcit 1949. vt habeat annum mundi 5577. Quod si verum est, mundi creatio incidit in annum ante æram Christianam 3949. cyclo Solis 9. lit. Dom. D. C. quarum posterior ostendit 25. Martij fuisse feriam 5. Denique cyclus Solis 8. cum Lunæ 4. non conuenit anno Periodi Iulianæ 765. sed præcedenti, & neutro horum annorum, 25. Martij in feriam primam incurrit. Si verò circa illa tempora anno mundi primo, dies 25. Martij fuit Dominica, creatio mundi ad annum Periodi 762. referenda potius erit, quam ad 765. & mundus conditus fuerit cyclo Solis 6. Lunæ 2, qui sunt clara & æres anni ante vulgarem Christi Epocham 3952.

*Æra
quatuor
principales*

26. Quicquid porro sit de alijs sententijs, quatuor potissimum æræ hic considerandæ sunt. 1. æra Christi vulgaris siue Dionysiana. 2. Mundi Græcæ, quæ Constantinopolitana dicitur. 3. Periodi Iulianæ. 4. æra mundi Iudaicæ. Anno primo æræ Christi incipit annus 5510. æræ Græcæ 4714. Periodi Iulianæ 3762. æræ mundi Iudaicæ. Harum ærarum connexionem sequens tabella ostendit.

His est locus tabula connexionis æræ mundi Græcæ, Periodi Iulianæ, æræ mundi Iudaicæ cum annis ante & post Christum vulgaribus.

Quinque habet annorum ordines: in primo sunt anni ante Christum, in 2. æra Christi, in 3. æra mundi Græcæ, in 4. Periodus Iuliana, in 5. æra mundi Iudaicæ. Vsum huius tabulæ in simili tradidi in *qq. Chronol. de annis Domini, Iulianis &c. cap. 18.*

*De Perio-
do Iuliana*

27. Cum autem connexio Periodi Iulianæ cum æra vulgari Christi ritè constituta mirificum habeat in rebus Chronologicis vsum, iuvat hoc loco breuiter quædam ad eam spectantia annotare. *Primum* diastema, quo hæc Periodus recepta æram Christi antecedit est annorum 4713. ita vt vnus idemque annus à Calendis Ianuarijs inceptus, sit Periodi 4714. & æræ Christi primus. *Secundum*. Si detur annus Periodi qui non superet 4713. subtrahatur à 4714. & relinquetur annus ante æram Christi, v. gr. Annus Periodi 4712. qui fuit 44. Iulianus subductus à 4714. relinquet annum 2. ante æram Christi. Sic annus Periodi 3938. à 4714. ablati dat annum ante Christi æram 776. quo iniit primus Olympiadis primæ. Hac ratione inuenies annum primum Periodi esse 4713. ante Christum cyclo Solis 1. Lunæ 1. Indictione 1.

28. Si

Ante Christū	Ara Christi ✠	Ara mundi Græca		Periodus Iuliana		Ara mundi Iudæica	
	3000	8600	8500	7800	7700	6800	6700
	2900	8500	8400	7700	7600	6700	6600
	2800	8400	8300	7600	7500	6600	6500
	2700	8300	8200	7500	7400	6500	6400
	2600	8200	8100	7400	7300	6400	6300
	2500	8100	8000	7300	7200	6300	6200
	2400	8000	7900	7200	7100	6200	6100
	2300	7900	7800	7100	7000	6100	6000
	2200	7800	7700	7000	6900	6000	5900
	2100	7700	7600	6900	6800	5900	5800
	2000	7600	7500	6800	6700	5800	5700
	1900	7500	7400	6700	6600	5700	5600
	1800	7400	7300	6600	6500	5600	5500
	1700	7300	7200	6500	6400	5500	5400
	1600	7200	7100	6400	6300	5400	5300
	1500	7100	7000	6300	6200	5300	5200
	1400	7000	6900	6200	6100	5200	5100
3500		2000	1900	1200	1100	200	100
3600		1900	1800	1100	1000	100	0
3700		1800	1700	1000	900	0	
3800		1700	1600	900	800		
3900		1600	1500	800	700		
4000		1500	1400	700	600		
4100		1400	1300	600	500		
4200		1300	1200	500	400		
4300		1200	1100	400	300		
4400		1100	1000	300	200		
4500		1000	900	200	100		
4600	✠	900	800	100	0		
4700		800	700	0			
4800		700	600				
4900		600	500				
5000		500	400				
5100		400	300				
5200		300	200				
5300		200	100				
5400		100	0				
5500		0					
Ante Chrm	Ara Chri	Ara mundi Græca		Periodus Iuliana		Ara mundi Iudæica	

Ante Christu	Era Christi ✠		Era mundi Graeca		Periodus Iuliana		Era mundi Iudaica	
	3000	8600	8500	7800	7700	6800	6700	
	2900	8500	8400	7700	7600	6700	6600	
	2800	8400	8300	7600	7500	6600	6500	
	2700	8300	8200	7500	7400	6500	6400	
	2600	8200	8100	7400	7300	6400	6300	
	2500	8100	8000	7300	7200	6300	6200	
	2400	8000	7900	7200	7100	6200	6100	
	2300	7900	7800	7100	7000	6100	6000	
	2200	7800	7700	7000	6900	6000	5900	
	2100	7700	7600	6900	6800	5900	5800	
	2000	7600	7500	6800	6700	5800	5700	
	1900	7500	7400	6700	6600	5700	5600	
	1800	7400	7300	6600	6500	5600	5500	
	1700	7300	7200	6500	6400	5500	5400	
	1600	7200	7100	6400	6300	5400	5300	
	1500	7100	7000	6300	6200	5300	5200	
	1400	7000	6900	6200	6100	5200	5100	
	1300	6900	6800	6100	6000	5100	5000	
	1200	6800	6700	6000	5900	5000	4900	
	1100	6700	6600	5900	5800	4900	4800	
	1000	6600	6500	5800	5700	4800	4700	
	900	6500	6400	5700	5600	4700	4600	
	800	6400	6300	5600	5500	4600	4500	
	700	6300	6200	5500	5400	4500	4400	
	600	6200	6100	5400	5300	4400	4300	
	500	6100	6000	5300	5200	4300	4200	
	400	6000	5900	5200	5100	4200	4100	
	300	5900	5800	5100	5000	4100	4000	
	200	5800	5700	5000	4900	4000	3900	
	100	5700	5600	4900	4800	3900	3800	
	0	5600	5500	4800	4700	3800	3700	
0	✠	5500	5400	4700	4600	3700	3600	
100		5400	5300	4600	4500	3600	3500	
200		5300	5200	4500	4400	3500	3400	
300		5200	5100	4400	4300	3400	3300	
400		5100	5000	4300	4200	3300	3200	
500		5000	4900	4200	4100	3200	3100	
600		4900	4800	4100	4000	3100	3000	
700		4800	4700	4000	3900	3000	2900	
800		4700	4600	3900	3800	2900	2800	
900		4600	4500	3800	3700	2800	2700	
1000		4500	4400	3700	3600	2700	2600	
1100		4400	4300	3600	3500	2600	2500	
1200		4300	4200	3500	3400	2500	2400	
1300		4200	4100	3400	3300	2400	2300	
1400		4100	4000	3300	3200	2300	2200	
1500		4000	3900	3200	3100	2200	2100	
1600	✠	3900	3800	3100	3000	2100	2000	
1700		3800	3700	3000	2900	2000	1900	
1800		3700	3600	2900	2800	1900	1800	
1900		3600	3500	2800	2700	1800	1700	
2000		3500	3400	2700	2600	1700	1600	
2100		3400	3300	2600	2500	1600	1500	
2200		3300	3200	2500	2400	1500	1400	
2300		3200	3100	2400	2300	1400	1300	
2400		3100	3000	2300	2200	1300	1200	
2500		3000	2900	2200	2100	1200	1100	
2600		2900	2800	2100	2000	1100	1000	
2700		2800	2700	2000	1900	1000	900	
2800		2700	2600	1900	1800	900	800	
2900		2600	2500	1800	1700	800	700	
3000		2500	2400	1700	1600	700	600	
3100		2400	2300	1600	1500	600	500	
3200		2300	2200	1500	1400	500	400	
3300		2200	2100	1400	1300	400	300	
3400		2100	2000	1300	1200	300	200	
3500		2000	1900	1200	1100	200	100	
3600		1900	1800	1100	1000	100	0	
3700		1800	1700	1000	900	0		
3800		1700	1600	900	800			
3900		1600	1500	800	700			
4000		1500	1400	700	600			
4100		1400	1300	600	500			
4200		1300	1200	500	400			
4300		1200	1100	400	300			
4400		1100	1000	300	200			
4500		1000	900	200	100			
4600	✠	900	800	100	0			
4700		800	700	0				
4800		700	600					
4900		600	500					
5000		500	400					
5100		400	300					
5200		300	200					
5300		200	100					
5400		100	0					
5500		0						
Ante Chri	Era Chri	Era mundi Graeca		Periodus Iuliana		Era mundi Iudaica		

abatur
his 9. cu
ologie
ritio lue
concur
et 39. 49
i ad an
i verim
lo Solu
Denique
sed pte
rrit. Si
ca, crea
& min
vulga
ere hic
Graea
udaica
i Iulia
tabella
ds
m, in
ndi le
i, iul
risti rit
co bro
Period
lemque
primu
714. 4
uit 44
c annu
nij p
odi eff
28. 8

Table with multiple columns and rows of numbers, possibly a ledger or account book. The text is mirrored or bleed-through from the reverse side of the page. The numbers are arranged in a grid-like structure, with some larger numbers at the top and smaller ones below. The page is aged and shows signs of wear.

28. Si proponatur annus Periodi qui superet 4713. ab eo tollantur 4713. residuum dabit annum Domini. Exca. ab anno Periodi 4744. tolle 4713. remanebit annus Domini 31. Sic ab anno Periodi 4783. demantur 4713. & remanebit annus Domini 70. quo Titus Ierusalem euertit.

29. Si annus ante æram Christi propositus excesserit 4713. erit ante initium Periodi Iulianæ: si verò non fuerit maior quam 4713. subtrahatur à 4714. residuum erit annus Periodi. Sic annus 6. ante Christum. si dematur à 4714. ostendet annum Periodi 4708. Annus ante æram Christi 220. sublatus de 4714. eruet annum Periodi 4494. Annus ante æram Christi 753. subtractus à 4714. relinquit annum Periodi 3961. vnde exordium sumit annorum vrbis supputatio Varroniana.

30. Si aliquis annorum Christi proponatur, adde ei 4713. vt exurgat annus Periodi illi correspondens, v. g. annus Christi 222. qui fuit primus Imperatoris Alexandri Mameæ est Periodi 4935. annus Domini 1631. est Periodi 6344. Quod si numerus annorum collectus integram Periodum superauerit, abijciantur 7980. in residuo erit annus secundæ Periodi, v. gr. anno Christi 3270. si adieceris 4713. exurget summa 7983. Hinc abijce 7980. remanebit annus 3. secundæ Periodi, qui est idem cum anno Domini 3270. cyclo Solis 3. Lunæ 3. Indict. 3.

31. Percius libro 7. in Daniele qu. 11. numerat ab Orbe condito ad Christum annos 4022. Gordonus 4001. Mathematici Viennenses in tabula Chronologica, à Protoplasto ad Messiam annos computant secundum Vespbergensem & Picum Mirandulanum 3962. secundum Theophil. 3474. Rabbi Nahasson 3706. Pantal. Basil. & Hebr. 3970. Lombardum 3971. Funccium 3996. Rabbi Mosen 4058. Brentium 4121. Iosephum 4163. Origenem 4758. Epiphanium 5029. Orosium 5049. Hieronymum 5102. Philonem & Augustinum 5195. Isidorum 5196. Guaricum & Petrum de Aliaco 5343. Suidam & Cuspinianum 5500. Ioannem Regiomontanum & Alfonso 6984.

32. Si anno ante æram Christi 4040. vt arbitror, mundus est conditus: prima dies creationis incidit in 20. Aprilis Iuliani, aut 19. Martij Gregoriani cyclo Solis 2. Lunæ 9. annus, erat Periodi Iulianæ 674.

Varia supputaciones annorum Mundi

IN CAPVT V.
GENESEOS.

Gitur hic de annis 10. Patriarcharum, Adam, Seth, Enos, Cainan, Malaleel, Iared, He-

C

noch

noch, Mathufala, Lamech Noë: ac in primis quæritur, quot annos vixerit Adam ante generationem Sethi, quot annis Sethus generationem filij sui Enos præcesserit, & sic de alijs, qui hoc capite recensentur. Nam quoad horum annorum numerum editio vulgata Latina, & paraphrasis Chaldaica, siue Targum Onkelij cum fonte Hebræo, prout ad nostra tempora defluxit, consentiunt: codices verò 70. Interpretum, neque inter se ubique, neque cum Hebræis conveniunt, ut ex sequentibus manifestè apparebit.

LATINVS ET HEBRÆVS SIC HABENT.

Gen. 5. à vers. 3.

Vixit autem Adam centum triginta annis, & genuit ad imaginem & similitudinem suam, vocavitque nomen eius Seth. Et facti sunt dies Adam, postquam genuit Seth, octingenti anni: genuitque filios & filias. Et factum est omne tempus quod vixit Adam, anni nongenti triginta, & mortuus est. Vixit quoque Seth centum quinque annis, & genuit Enos. Vixitque Seth postquam genuit Enos, octingentis septem annis, genuitque filios & filias. Et facti sunt omnes dies Seth nongentorum duodecim annorum, & mortuus est. Vixit vero Enos nonaginta annis, & genuit Cainan. Post cuius ortum vixit octingentis quindecim annis, & genuit filios & filias. Factique sunt omnes dies Enos nongenti quinque anni, & mortuus est. Vixit quoque Cainan septuaginta annis, & genuit Malaleel. Et vixit Cainan postquam genuit Malaleel, octingentis quadraginta annis, genuitque filios & filias. Et facti sunt omnes dies Cainan nongenti decem anni & mortuus est. Vixit autem Malaleel sexaginta quinque annis, & genuit Jared. Et vixit Malaleel postquam genuit Jared, octingentis triginta annis, & genuit filios & filias. Et facti sunt omnes dies Malaleel octingenti nonaginta quinque anni, & mortuus est. Vixitque Jared centum sexaginta duobus annis, & genuit Henoch. Et vixit Jared postquam genuit Henoch, octingentis annis, & genuit filios & filias. Et facti sunt omnes dies Jared nongenti sexaginta duo anni, & mortuus est. Porro Henoch vixit sexaginta quinque annis,

annis, & genuit Mathusalam. Et ambulauit Henoch cum Deo: & vixit, postquam genuit Mathusalam, trecentis annis, & genuit filios & filias. Et facti sunt omnes dies Henoch trecenti sexaginta quinque anni. Ambulauitque cū Deo, & non apparuit: quia tulit eum Deus. Vixit quoque Mathusala centum octoginta septem annis, & genuit Lamech. Et vixit Mathusala, postquam genuit Lamech, septingentis octoginta duobus annis, & genuit filios & filias. Et facti sunt omnes dies Mathusala nōgenti sexaginta nouem anni, & mortuus est. Vixit autem Lamech centum octoginta duobus annis, & genuit filium: vocauitque nomen eius Noe, dicens: Iste cōsolabitur nos ab operibus & laboribus manū nostrarum, in terra cui maledixit Dominus. Vixitque Lamech, postquam genuit Noe, quingentis nonaginta quinque annis, & genuit filios & filias. Et facti sunt omnes dies Lamech, septingēti septuaginta septem anni, & mortuus est. Noe vero cum quingentorum esset annorum, genuit Sem, Cham & Iapheth.

IN GRÆCIS AVTEM CODICIBVS REGIIS SIC LEGIMVS.

1. Vixit autem Adam annos *ducentos triginta*, & genuit ad figuram suam, & nominauit nomen eius Seth. Facti sunt autem dies Adam postquam genuit ipse Seth anni *septingenti*, & genuit filios & filias. Et facti sunt omnes dies Adam quos vixit anni *nongenti triginta*, & mortuus est.

2. Vixit autem Seth annos *ducentos quinque*, & genuit Enos. Et vixit Seth postquam genuit ipse Enos annos *septingentos septem*, & genuit filios & filias. Et facti sunt omnes dies Seth, anni *nongenti duodecim*, & mortuus est.

3. Et vixit Enos annos *centum nonaginta*, & genuit Cainan. Et vixit Enos postquam genuit ipse Cainan annos *septingentos quindecim*, & genuit filios & filias. Et facti sunt omnes dies Enos anni *nongenti quinque* & mortuus est.

4. Et vixit Cainan annos *centum septuaginta* & genuit Malaleel: & vixit Cainan postquā genuit ipse Malaleel annos *septingentos quadraginta*, & genuit filios & filias. Et facti sunt omnes dies Cainan, anni *nongenti decem* & mortuus est.

5. Et vixit Malaleel annos *centum sexaginta quinque*, & genuit Iared: & vixit Malaleel postquam genuit ipse Iared annos *septingentos triginta* & genuit filios & filias. Et facti sunt omnes dies Malaleel *octingenti nonaginta quinque* anni, & mortuus est.

6. Et vixit Iared annos *centum sexaginta duos*, & genuit Enoch: & vixit Iared postquam genuit ipse Enoch annos *octingentos*, & genuit filios & filias. Et facti sunt omnes dies Iared, anni *nongenti sexaginta duo*, & mortuus est.

7. Et vixit Enoch annos *centum sexaginta quinque* & genuit Mathusala: Placuit autem Enoch Deo: & vixit Enoch postquam genuit ipse Mathusala annos *ducentos* & genuit filios & filias. Et facti sunt omnes dies Enoch anni *trecenti sexaginta quinque* &c.

C 1

8. Et

8. Et vixit Mathufala annos centum sexaginta quinque (editio Romana habet 167.) & genuit Lamech : & vixit Mathufala postquam genuit ipse Lamech annos octingentos duos, & genuit filios & filias. Et facti sunt omnes dies Mathulalæ, quos vixit anni nongenti sexaginta novem, & mortuus est.

9. Et vixit Lamech annos centum octoginta octo, & genuit filium, & nominavit nomen eius Noë, &c. Et vixit Lamech postquam genuit ipse Noë annos quingentos sexaginta quinque, & genuit filios & filias. Et facti sunt omnes dies Lamech anni septingenti quinquaginta tres, & mortuus est.

10. Et Noë erat quingentorum annorum, & genuit Noe tres filios, Sem, Cham, Iaphet.

Ex his patet r. in annis totius vitæ horum decem Patriarcharum omnes codices inter se convenire exceptis annis Lamech, quos Hebræus 777. numerat; Græcus 753. *Secundò* patet, codices Græcos ferè semper annos 100. adijcere, ad tempus textu Hebræo notatum ante singulas generationes : postea verò totidem subtrahere. v. gr. Hebræus dat Adamo ante genitum Sethum 130. annos; Græcus 230. post generationem Sethi, Hebræus ait Adamum vixisse 800. annos; Græcus textus 700. Patet *tertio*, editionem Romanam 70. Interpretum, vno in loco à Regia suæ Antuerpiensium discrepare: illa enim Mathufalæ ante p. reationem Lamech tribuit 167. hæc verò 165. Quod ipsū clarè ostēdit sequēs tabella:

Nomina Patriarch.	Anni ante genitum fil.		Anni post gen. filium.		Anni totius vitæ.	
	Hebr.	Græc.	Hebr.	Græc.	Hebr.	Græc.
1. Adam.	130	230	800	700	930	930
2. Seth.	105	205	807	707	912	912
3. Enos.	90	190	815	715	905	905
4. Cainan.	70	170	840	740	910	910
5. Malaleel.	65	165	830	730	895	895
6. Jared.	162	162	800	800	962	962
7. Henoch.	65	165	300	200	365	365
8. Mathufala.	187	167. a	782	802	969	969
9. Lamech.	182	188	595	565	777	753
10. Noe.	500	500	450	450	950	950

* Regia habent 165. & Africanus legit 187.

Ergo

Ergo prima ætas ab Adamo ad diluuium durauit annos 1656. iuxta Hebræum fontem: at iuxta translationem septuaginta Seniorum colliguntur anni 2262. vt habet Nicephorus Constantinopolitanus & nonnulli alij: vel vt habet communis supparatio 2242. sed quæstio hæc oritur 1. vtralectio sit præferenda: Hebræane, cui congruit Latina versio; an Græca 70. interpretatio? 2. vtrum hi anni sint completi an adhuc fluentes & mutili. 3. vtrum hi anni sint nostris æquales.

QVÆSTIO I.

*Sine textus Latinus quoad annorum numeros,
præferendus Græco.*

Huius loci interpretes magno consensu id affirmant: Tostatus, Pererius, quibus subscribunt Bonfrerius, Torniiellus & Salianus ad annum mundi 131. Gordonus tom. 1. Chronol. cap. 3. numer. 5. Petauius loco iam citando, Vincentius specul. histor. libr. 1. cap. 58. Beda de 6. ætatibus, Baronius sub finem Apparatus ad Annales Ecclesiasticos, secutus S. Augustinum libr. 15. de Ciuit. cap. 13. S. Hieronymum in quæstionibus Hebraicis. Fauent S. Gregorius lib. 20. moral. cap. 23. Hego de S. Victore lib. de Scripturis cap. 9. Bellarminus & Samerius in suis Chronologijs Barradius, Haræus, Azor. &c. consentiunt turmatim Sectarij Keplerus, Scaliger, Sethus, Alstedius, Funccius, Temporarius, Conradus Pavvel, &c.

Texti Latini Græco præferunt.

1. Probatur autem hæc communis sententia 1. Quia maior in textu Latino & Hebræo reperitur constantia, quam in Græco, vt ex Eusebio, Isidoro, alijsq; aduertit Baronius 2. Translatio septuaginta Seniorum, quæ ad nos peruenit, ætatem Mathusalæ ultra generalem cataclysmum protrahit. Siquidem Mathusala vixit annos 969. atqui iuxta editionem Græcam Romanensem idem Mathusala ante genitum Lamech vixerat annos 167. quibus si addas 188. quos eadem editio tribuit Lamecho ante genitum Noe, & alios 600. quos diluuij tempore exegerat Noe, reperies solum 955. annos à nato Mathusala ad diluuium: remanet igitur anni 14. post diluuium, vt compleatur summa annorum 969. qui Mathusalæ assignantur, nec tamen Arce beneficio vim aquarum inundantium euasit. In Arca enim octo duntaxat animæ saluæ factæ sunt. 1. Pet. 3. v. 20. scilicet Noe, Sem, Cham, Iaphet, singulorum quæ singulæ vxores. At vero editio vulgata signat Mathusalæ, ante generationem Lamech annos 187. inde ad Noe 182. hinc ad diluuium 600. Ex quibus colliguntur anni Mathusalæ 969. diluuii terminati. Imo bene notat Salianus an. m. 875. & Petauius lt. 9.

Probans 1.

Probans 2.